

ПАМ'ЯТКА

Для тих, хто хоче охрестити дитину

1. Батьки зобов'язані охрестити дитину якнайскоріше (згідно нашого звичаю, до 40 днів. *Див кан. 686, §1, ККСЦ.*)
2. Хрещення, крім випадку необхідності, слід уділяти в парафіяльній церкві чи каплиці. У приватних домах хрещення можна уділяти за окремим дозволом (*Див. кан. 687, §1,2, ККСЦ.*)
3. Батьки дитини повинні бути практикуючими християнами:
 - а) сповідатися не рідше ніж один раз на рік (*добрим звичаєм є сповідатися і причащатися перед хрестинами.*)
 - б) повинні брати участь у Св. Літургії щонеділі і свята, молитися щодня вранці і ввечері, і вести життя, згідне з вірою, подаючи приклад християнського життя у всьому.
4. Повинні перебувати у церковному шлюбі.
5. Повинні бути обізнані з катехизмовою частиною:
 - а) Символ віри (Вірую в єдиного Бога...);
 - б) Господня молитва (Отче наш);
 - в) Архангельський привіт (Богородице Діво)
 - г) Десять Заповідей Божих;
 - г) Дві заповіді любові;
 - д) Шість заповідей Церковних;
 - е) Сім Святих Тайн;
 - е) Шість правд віри.
6. За тиждень до хрестин, рідні та хресні батьки повинні прийти до місцевого пароха для науки (катехизації), згідно *кан. 686, §2, ККСЦ.*

Вимоги щодо хресних батьків

Для того, щоб гідно виконувати завдання хресних батьків, вимагається, щоб:

7. Хресні батьки були у віці від 16 років для кума, і 14 років для куми (партикулярне право кан. 685, §2, ККСЦ).
8. Хресні батьки прийняли Святі Тайни Хрещення, Миропомазання і Євхаристію.
9. Наліжались до Католицької Церкви (або хоча б одне з них).
10. Мали намір виконувати завдання хресних батьків.
11. Були призначені тим, хто має бути охрещеним, або його батьками чи опікунами або, якщо таких немає, то служителем.
12. Не були батьками охрещеного, або не перебували з ним у подружжі.
13. Не були покарані жодною Церковною карою, і не були позбавлені права виконувати завдання хресних батьків.
14. Якщо хресний батько або хресна мати одружені, то обов'язково повинні перебувати в Церковному Шлюбі.
15. Хресні батьки повинні бути практикуючими християнами (*Див. пункти 3 і 5 даної пам'ятки.*)

ЦІКАВО ЗНАТИ

Ім'я дитини. Це може бути ім'я святого чи святої, пам'ять яких випадає в церковному календарі на день близький народженню дитини або інше **християнське ім'я**, яке подобається батькам (чи тому, хто має бути охрещеним). Носючи ім'я того чи іншого святого, дитина отримує покровителя на небі, який завжди їй у всьому допомагає, і повсякчас заносить свої молитви за неї перед трон всемогутнього Господа. В іншому випадку ви позбавляєте дитину цього небесного покровителя.

Хресні батьки. Це люди, які можуть взяти відповідальність перед Богом, батьками і самою дитиною за її християнське виховання і життя. В часі хрещення вони, від імені дитини приймають 2 найважливіші рішення: **відречення від диявола і визнання віри в Господа нашого Ісуса Христа.**

Крижма. Це є біле полотно, яке приносять хресні батьки. Воно є символом нового одягу святості, в який зодягається дитина дитина, очистившись у Хрещенні від первородного гріха. Священик, подаючи дитині крижму, промовляє: «Облачається раб Божий (раба Божа) в ризу правди во ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь». «Риза правди» – одяг, який об'являє правду про дитину, яка стала в момент хрещення Божою дитиною.

Свічка. Хресні батьки приносять свічки, які священик після хрещення вручає дитині (або тим, хто її представляє, тобто хресним батькам), як символ життя у вірі, чистоті і в добрих ділах. «Ви – світло світу. Так нехай світить перед людьми ваше світло, щоб вони, бачивши ваші добрі вчинки, прославляли вашого Отця, що на небі» (Мт 5,14.16).

«Хоч би й хтось носив у собі навіть всі людські гріхи, але коли він увійде у водну купіль, то вийде з тих божественних течій чистіший від сонячних променів... входячи в ту купіль, очищуються від усякого гріха, себто вони стають не тільки чистими, але і святими і праведними»

(Св. Йоан Золотоустий)

При будь-якій потребі – сповіді чи духовної розмови звертайтеся:

**Парафія Свв. Кирила і Методія, УГКЦ
Чоловічий Монастир «Воплоченого Слова»**

вул. Вербова, 12 – Крихівці – Івано-Франківськ
e-mail: josafatboyko@ive.org, www.pkm.if.ua
(о. Йосафат Бойко, ВС) тел.: +380 342 774594

**«Коли хтось не народиться з води і Духа,
не спроможний увійти в Царство Боже»
(Ів 3,5).**

Свята Тайна Хрещення

**Необхідно знати для
Хрещення**

Про Святі Таїнства загально (ККЦ, 1210-1211)

Слово «таїнство» лат. походження «*sacramentum*» - «таємниця», по-грецьки означає «*mysteria*», не вживалось у Новому Завіті, але Свята Церква використовує це слово для означення сили і благодаті, якими Господь обдаровує людину через видимі знаки. Отже, Свята Тайна чи Таїнство – це видимий знак невидимої Божої ласки. Таїнства Нового Закону установлені Христом, і їх є сім: **Хрещення, Миропомазання, Євхаристія, Покаяння, Подружжя, Священство і Єлеопомазання.** Серед всіх Таїнств Євхаристія посідає головне і особливе місце як «Таїнство таїнств». Каже св. Тома Аквінський: «Усі інші таїнства спрямовані до неї як до своєї мети».

Свята Тайна Хрещення (ККЦ, 1213)

Святе Хрещення є основою всього християнського життя, дверима духовного життя і дверима, які відчиняють доступ до інших святих таїнств. Через Хрещення ми звільняємося від гріха і відроджуємося як діти Божі, стаємо членами Христа і, вщеплені в Церкву, стаємо учасниками її місії. Хрещення є таїнством відродження через воду у слові.

Назва таїнства (ККЦ 1214-1216)

Хрещення називають **Baptismus**, відповідно до головного обряду, за яким воно здійснюється: baptizare (гр. βαπτίζειν) означає «занурювати». «Занурення» у воду символізує поховання оглашеного у смерті Христа, звідки він виходить через воскресіння з Ним як «нове створіння» (II Кор 5,17). Це таїнство називається також **«купіллю відродження і відновленням Святого Духа»** (Тит 3,5), бо вона означає і здійснює це народження з води і Духа, без якого ніхто «не спроможний увійти в Царство Боже» (Ів 3,5).

Хрещення Христа (ККЦ, 1223-1225)

Христос розпочинає Своє публічне життя після того, як був охрещений св. Йоаном у Йордані, а після Свого воскресіння Він передає цю місію апостолам: *«Ідіть же по всьому світі та проповідуйте Євангелію всякому творінню. Хто увірує й охреститься, той буде спасений; а хто не увірує, той буде осуджений»* (Мр 16, 15-16). Господь наш добровільно прийняв Хрещення св. Івана, призначене для грішників, щоб «здійснити всяку правду» (Мт 3,15). Цей вчинок Ісуса є виявом Його «применшення» (Флп 2,7). Кров і вода, які потекли з пробитого боку розп'ятого Ісуса (Ів 19,34), є образами Хрещення і Євхаристії.

Хрещення в Церкві (ККЦ 1226-1228)

«Віруй у Господа Ісуса, і спасешся ти і твій дім», - говорить ув'язнений св. Павло своєму наглядачеві у Филиппах. Далі оповідається: наглядач «тієї години охрестився з усіма своїми» (Ді 16, 31-33).

Як здійснюється св. Хрещення?

(ККЦ, 1229 1233)

Щоб хтось став християнином, потрібно, ще від апостольських часів, перейти певну дорогу втаємничення, яке складалося з кількох етапів: проповідування Слова, прийняття Євангелія, яке приводить до навернення, визнання віри, Хрещення, вилиття Святого Духа, приступання до Причастя. Це втаємничення дуже змінювалося в ході століть. Там, де Хрещення дітей стало поширеною і звичною формою уділювання цього таїнства, усе це стало одним обрядом. За своєю природою Хрещення дітей вимагає «катехуменату» після Хрещення.

Містичне значення відправи

(ККЦ, 1234-1245)

Знак Хреста на початку відправи витискає печать Христа на тому, хто Йому належатиме, і виражає благодать відкуплення, яку здобув для нас Христос Своім Хрестом. Голошення Слова Божого освітлює об'явлену правду. Таким чином, Хрещення є особливим способом «таїнством віри», позаяк воно є таємничим входом у життя віри. Оскільки Хрещення означає звільнення від гріха і від спокусника до нього, диявола, тому-то виконується один (або декілька) екзорцизмів над кандидатом. Його помазують елеєм оглашених або той, що хрестить, кладе на нього руку, а той виразно зрікається сатани. Так підготовлений, оглашений може визнати віру Церкви, якій він «передається» через Хрещення (пор. Рим. 6, 17). Суттєвий обряд таїнства: **потрійне Занурення чи Поливання** означає і здійснює смерть для гріха і входження в життя Пресвятої Трійці.

Хто може охреститися: дорослі і діти

(ККЦ, 1246-1253)

Хрещення може прийняти кожна, і тільки неохрещена людина (ККЦ, 1246). Хрещення дорослих відбувається найчастіше там, де недавно проповідувалось Євангеліє. Підготування до Хрещення у таких випадках займає важливе місце. Народжуючись у людській природі, що впала в первородний гріх і запламлена ним, навіть **діти потребують нового народження у Хрещенні**, щоб звільнитися від влади темряви і перейти до царства свободи дітей Божих (пор. Кол 1, 12-14), до якого покликані всі люди. У Хрещенні дітей особливо виявляється цілковита незаслуженість ласки спасіння. Церква і батьки позбавили б дитину неоціненної ласки стати дитиною Божою, якби не уділили їй Хрещення одразу після народження. Практика хрестити малих дітей є споконвічною традицією Церкви. Лише у вірі Церкви кожен вірний може вірувати. Віра, яка вимагається для Хрещення, не є досконалою і зрілою, а лише початком, який має розвиватися.

Хто може хрестити? (ККЦ, 1256)

Звичайно таїнство Хрещення здійснюють єпископ або священник. **У разі необхідності хрестити може кожний, навіть нехрещений**, якщо має необхідний до цього намір і вживає тринітарну формулу Хрещення: «Хрещастся слуга Божий (служиня Божа) в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь» (Тричі поливає голову водою). Необхідний намір - це бажання робити те, що робить Церква, коли вона хрестить.

Необхідність Хрещення (ККЦ, 1257-1261)

Сам Господь стверджує, що Хрещення необхідне для спасіння (пор. Ів. 3, 5.). Тому Він наказав Своім учням проповідувати Євангеліє і хрестити усі народи (пор. Мт 28, 20). Хрещення необхідне для спасіння тих, кому Євангеліє було проповідуване і хто мав можливість просити цього таїнства (пор. Мр 16, 16). Церква не знає іншого засобу, крім Хрещення, щоб забезпечити вхід до вічного блаженства; тому вона старається не занедбувати місії, отриманої від Бога, щоб «відроджувати з води і Духа» всіх, що можуть охреститися. Кожна людина, яка, не знаючи Євангелія Христа і Його Церкви, шукає правди й виконує Божу волю настільки, наскільки її знає, може бути спасеною. Можна припустити, що ці люди виразно прагнули б Хрещення, якби знали його необхідність. **Щодо дітей, які вмерли без Хрещення**, то Церква може тільки довірити їх Божому милосердю, як вона це робить у чині їхнього похорону.

Благодать Хрещення (ККЦ, 1262-1274)

Двома головними наслідками Хрещення є очищення від гріхів і нове народження у Святому Дусі (пор. Ді 2,38; Ів 3,5). Хрещенням відпускаються усі гріхи - первородний гріх і всі особисті гріхи, як і всі кари за гріхи. Справді, у тих, що були відроджені до нового життя, не залишається нічого, що перешкодило б їм увійти в Царство Боже... Все ж таки, в охрещеному залишаються деякі тимчасові наслідки гріха, такі, як терпіння, хвороба, смерть чи слабості, внутрішньо притаманні життю, як-от слабкості характеру і т.п. або і схильність до гріха... Хрещення не тільки очищує від усіх гріхів, воно робить також із новоохрещеного «нове створіння» (2 Кор 5,17), сина Божого (пор. Гал. 4, 5-7.), який став «учасником Божої природи» (2 Пт 1,4)... храмом Святого Духа (1 Кор 6, 19). Хрещення робить нас членами Тіла Христового. Хрещення вводить у Церкву... Ставши синами Божими через відродження, охрещені покликані проповідувати перед людьми віру, яку вони отримали від Бога через Церкву. Хрещення витискає на душі християнина незатертий духовний знак його належності до Христа. Цей знак не стирається жодним гріхом, навіть якщо гріх перешкоджає Хрещенню приносити плоди спасіння. Хрещення дане раз і назавжди, не може бути повтореним.